

Aljaž Urbiha, trener v reiningu

Besedilo: Tamara Ferme, mag. inž. zoot.
Foto: osebni arhiv Aljaža Urbiha

Aljaž Urbiha je mlad slovenski trener konj v westernskih disciplinah, ki se posveča predvsem reiningu. Po tem, ko je nove izkušnje nabiral najprej v Italiji in nato v ZDA, se je ponovno vrnil v Slovenijo, kjer želi svoje znanje predajati dalje.

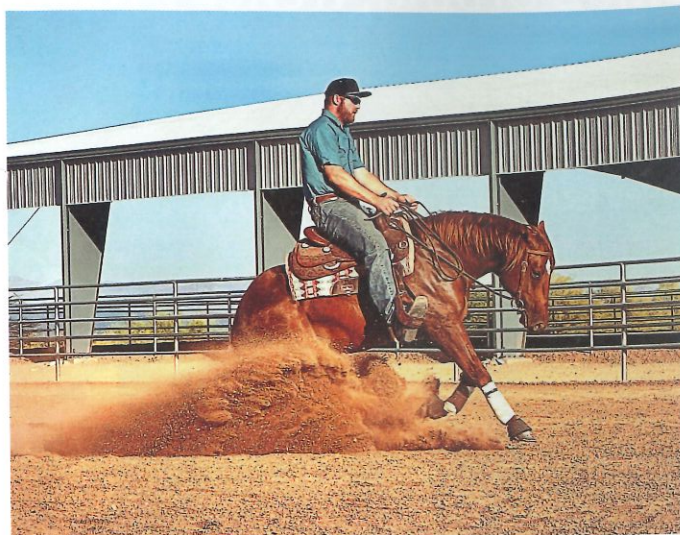

Vedno se je treba učiti

Aljaž Urbiha se je s konji spoznal v mladosti na domači kmetiji, kjer so konje imeli že njegovi starši in stari starši. Sprva se je učil angleškega jahanja, vendar ga je »kavbojski« stil konjenišva kasneje povsem zasvojil. Znanje o konjih in westernskem jahanju je začel nabirati doma in v tujini. Ranč Bloke je bil odskočna deska za njegovo napredovanje, sodeloval je z Galom Grahljem, nato pa ga je želja po izpopolnjevanju popeljala v Italijo ter naprej v domovino westernskih pasem konj in westernskega jahanja – v Ameriko, natančneje v Arizono. S kupom izkušenj in novega znanja se je vrnil v Slovenijo in na Ranču Marina začel samostojno trenersko pot. Ukvarja se z ujahovanjem konj in njihovo korekcijo, konje pripravlja na tekmovanja. Letos smo ga lahko ponovno videli na SIQHA tekmah, kjer je ponosno vodil in spodbujal tudi nekaj jahačev, ki jim predaja svoje znanje.

Kdaj in kje ste se začeli navduševati nad konji? Kdo vas je popeljal v svet konjenišva? Kje ste imeli prvi stik s konji?

»Nad konji sem navdušen že od malih nog, odkar pomnim, se je vse vrtelo samo okoli konj – igrače, zvezki, igre ... Vse je bilo na temo konj. Že od nekdaj sem govoril, da bom konjar in na to temo je bil pred leti že objavljen prispevek. Prvi stik s konjem sem imel doma, saj smo ve-

Običajni dnevni trening na ranču v Arizoni.

Najbolj pomembno je to, da se zavedamo, da nikoli ne vemo vsega in da nihče od nas ni najpametnejši.

Aljaž na enem izmed konjskih učencev na ranču v Italiji.

dno imeli konje. Vzrejal jih je že ded, kasneje tudi starši. Tako me je v svet konjenišva popeljal oče, ki mi je pri petih letih kupil prvega ponija.«

Kje ste se učili jahanja? Ali ste se učili tudi klasičnega angleškega jahanja?

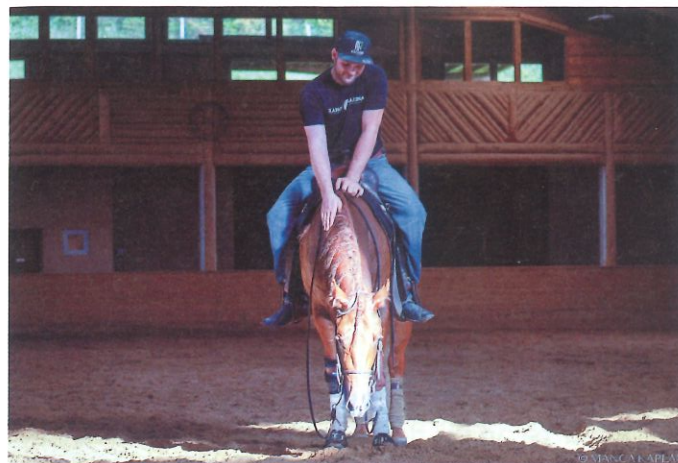
»Čiste začetke me je naučil oče, potem pa sem nadaljeval s šolo angleškega jahanja pri Janezu Kandaretu. Začel sem torej z angleškim jahanjem, kmalu pa sem spoznal tudi westernsko zvrst jahanja.«

Ste že od nekdaj vedeli, da je westernsko jahanje vaša prihodnost ali ste se spogledovali tudi s kakšnimi drugimi zvrstmi jahanja in disciplinami?

»Najprej sem se ukvarjal z angleškim jahanjem, saj westernske zvrsti sprva niti nisem poznal in je nisem imel možnosti trenirati. Westernsko jahanje se mi je zdelo privlačno, vendar takrat nisem vedel niti, da obstajajo različne discipline. Stil in način westernskega jahanja sta me pritegnila bolj kot angleški stil in na neki točki sem ugotovil, da bi rad enkrat v življenju počel to, kar počnem sedaj.«

Tako kot večino slovenskih jahačev westerna je tudi vas pot peljala preko Ranča Bloke. Kakšno vlogo igra na vaši poti?

»Jureta sem spoznal, ko sem bil še zelo mlad. Oče je na treningu na Ranč Bloke peljal kobilu, večkrat smo spremljali treninge in se učili. Ko sem prerasel svoje ponije, mi je oče pri Juretu kupil eno leto staro žrebico pasme ameriški quarter konj (AQH). Ko je bila dovolj stara, sem jo začel ujahovati. Ker takrat še nisem imel dovolj znanja in izkušenj, me je oče s kobilu redno vozil na treninge k Juretu,

Aljaž in kastrat One Sugar Chex v jahalnici Ranča Marina.

tudi večkrat na teden. Med poletnimi počitnicami sem bil pri Juretu skoraj vsak dan. Rečem lahko, da je bil Jure tisti, ki me je vpeljal v westernsko jahanje in tudi v samo treniranje konj.«

Kdaj ste začutili, se odločili, da vas bo pot peljala v tujino?

»Ko sem po štirih letih dela za Gala Grahlja po njegovem odhodu v tujino ostal sam v Sloveniji, sem imel dve možnosti – ali začnem delati sam ali pa odidem v tujino, se poskusim izboljšati in izpopolniti svoje znanje. Ker sem do sebe zelo samokritičen, nisem čutil, da bi bil dovolj dober. Želel sem se naučiti več, preden bi začel delati samostojno, zato sem se odločil, da bo treba še 'malo po svetu'.«

Kje vse ste pridobivali znanje? Na katerih rančih ste delali? Kdo so bili vaši učitelji in mentorji? Je kateri izmed konj bistveno vplival na vas ali na razvoj vaše kariere?

»Znanje sem najprej pridobival v Sloveniji, nato v Italiji in zadnjih osem mesecev v Ameriki. Delal sem v Sloveniji na Ranču Marina, v Italiji na ranču OT Homes in v Ameriki na ranču Gordon QH. Mentorjev, učiteljev oziroma ljudi, od katerih sem se učil, je bilo kar nekaj, izpostavil pa bi tri, od katerih sem se naučil največ, to so Jure Ponikvar, Gal Grahelj in Gennaro Lendi. Zaenkrat še nisem imel konja, ki bi bistveno vplival na razvoj moje kariere. Ko delaš kot asistent, imaš omejene možnosti »showov«, tekmovanj. Jahal sem veliko različnih konj, neprestano so se menjali, vsak od njih je bil drugačen in me je kaj naučil, vendar sem jih le redko lahko jahal daljše obdobje. Zato trenutno težko izpostavim enega konja. Zdaj, ko stopam na samostojno pot, si želim imeti konje v treningu dalj časa in se z njimi udeleževati tekem. Upam, da bom imel v prihodnosti možnost delati s konjem, ki bo imel velik vpliv na razvoj moje kariere.«

Prva tekma za Aljaža v Arizoni.

Na katerem ranču trenutno delate? Kakšno je vaše delo? Imate kakšnega konja, na katerega polagate največ upov?

»Trenutno delam na Ranču Marina v Kočevski Reki. Moje delo zajema treniranje konj in trening nekaj »nonpro« amaterskih jahačev. Od jutra do večera dan preživim na konju, saj imamo v treningu 11 konj.«

Kako poteka življenje na domačem ranču brez vas?

»Na domačem ranču za konje in ostale živali skrbi moj oče, kadar pa mi čas dopušča, mu priskočim na pomoč. Pred dvema letoma, tik preden sem odšel v tujino, smo večino konj prodali, ostali so samo še trije. Sedaj pa se število spet veča in trenutno imamo doma 8 konj.«

Imate med lastnimi konji kakšnega aduta za tekmovanja ali rejo v prihodnje?

»Imam dvoletno kobilo Come Chex This, potomko žrebca Walla Whiz A Dun It, ki ga ja jahal Gal Grahelj. Žrebica je potomka naše prve AQH kobile, ki smo jo kupili na Ranču Bloke, želim pa jo pripraviti za tekmovanja. Nato bomo videli, kako se bo odvijalo v prihodnosti.«

Tekma Futurity Veneto v Italiji s kobilo Shiners Voodoo Chic.

Ali imate kakšen določen cilj v konjeništvu, ki ga želite doseči?

»Rad bi s konjem, katerega bi treniral od samega začetka, zmagal kakšno od pomembnejših tekem, to bi mi bil največji dosežek in dokaz, da delam dobro.«

Bi nam morda zaupali kakšno misel za spodbudo ali kakršen koli nasvet za vse, ki se ukvarjamo s konji?

»Menim, da je najbolj pomembno to, da se zavedamo, da nikoli ne vemo vsega in da nihče od nas ni najpametnejši, saj se to v Sloveniji pogosto dogaja. Vedno se je treba učiti novih načinov, metod, se izpopolnjevati, pridobivati izkušnje in se truditi izboljšati komunikacijo s konji, saj tako postajamo boljši jahači, trenerji ...«

Aljaž, hvala vam za ta pogovor. Želimo vam veliko uspeha pri delu s konji.

VSE ZA KOVANJE VAŠEGA KONJA

Tako v naši spletni kot tudi fizični trgovini vam nudimo raznovrstno ponudbo za podkovanje vašega konja. Vse od raznoraznih podkev, žeblicev, nožev, pil, klešč, kladiv... in ostale dodatke ter orodje za podkovanje.

info@vprege-repnik.si

Ekskluzivni zastopnik: Primus storitve d.o.o., 040 984 220